

[H. C. Toft.]

Glistrup angreb højestereet for ikke at have valgt at træffe de afgørelser efter lovens ånd, fordi det var love, der var vedtaget af folketinget. Det var det, jeg tog til orde imod.

Heller ikke de sidste indlæg har vist, at det, jeg sagde først, skulle være urigtigt, for hr. Glistrup har selv fremført, at ikke en eneste højestereetsdom i 120 år har vist, at folketinget skulle have handlet i strid med grundloven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om en særlig ydelse til folke-, invalide- og enkepensionister [af Hanne Reintoft m.fl.].

(Lovforslaget (nr. 7) findes i tillæg A. sp. 31, fremsættelsen i tidenden sp. 118).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Det lovforslag, som kommunisterne har fremsat, går ud på, at der til pensionister med en skattepligtig indtægt under 30.000 kr. udbetales en engangsydelse på størrelse med summen af det månedlige grundbeløb og det midlertidige tillæg til grundbeløbet. Efter lovforslagets bemærkninger er hensigten med ydelsen at dække de merudgifter, pensionisterne har haft ved stigninger i fyringsolie- og petroleumspriserne.

Lovforslaget vil skønsmæssigt anslået omfatte 85-90 pct. af samtlige pensionister og vil betyde en samlet merudgift for staten på ca. 560 mill. kr., hvoraf dog ca. 240 mill. kr. vel går tilbage i form af skat.

Det fremgår ikke af lovforslaget, for hvilken periode den særlige ydelse skal gives. Ydelsen skal udbetales til personer, som i

tiden 1. januar 1974 — 30. april 1974 modtager pension. Lovforslagets hensigt må derfor antages at være at yde kompensation for pensionisternes ekstra brændselsudgift i denne periode.

Ved pensionernes pristalsregulering pr. 1. april 1974 ydes imidlertid dækning for de stigninger i brændselsudgifterne, der er indtrådt til og med januar 1974. Ydelsen må herefter snarere betragtes som kompensation svarende til en ugentlig merudgift på 45 kr. for enlige og 66 kr. i alt for pensionistægtepar.

Bl. a. på grundlag af den pr. 29. november 1973 indførte maksimalpris på petroleum har socialministeriet tidligere beregnet, at pensionisternes merudgifter til brændsel blev ca. 15 kr. ugentlig pr. husstand, svarende til en merudgift i en 3 måneders periode på ca. 200 kr.

Efter den i onsdags fastsatte maksimalpris på petroleum og den prisstigning på fyringsolie, der har fundet sted siden de tidligere beregninger, kan pensionisternes merudgifter nu gennemsnitlig anslås til 25 kr. ugentlig pr. husstand, dvs. at det foreslåede kompensationsbeløb er ca. dobbelt så stort som de faktiske gennemsnitlige merudgifter.

Som fru Hanne Reintoft er inde på i sin fremsættelsestale, har den forrige socialminister henstillet til kommunerne, at der af rådighedsbeløbene i henhold til pensionslovene ydes de økonomisk vanskeligt stillede pensionister hjælp til betaling af stigningerne i brændselsudgifterne. Kommunerne har fået tilladelse til at afholde udgifterne til denne hjælp over for forsogsloven, for så vidt rådighedsbeløbet er opbrugt.

Såfremt denne henstilling om at yde hjælp bliver fuldt udnyttet af kommunerne over for de ca. 335.000 pensionister, der modtager fuldt pensionstillæg, vil det offentliges udgifter over en 3 måneders periode med de nuværende priser beløbe sig til godt 100 mill. kr. Jeg mener, at den ordning, som den tidligere socialminister, fru Eva Gredal, gennemførte med ydelse af personlige tillæg, er både god og rimelig. På den måde kan der tages de nødvendige hensyn til den enkelte pensionist.

Det kommunistiske lovforslag udlodder derimod det samme beløb til alle, uanset hvor små eller store deres ekstraudgifter til brændsel har været. Regeringen kan derfor